

Cum e la Gheorghe Marinescu?

- Îmi place faptul că relația profesori-elevi se bazează pe încredere și exprimarea liberă și deschisă a opiniei;
- Îmi place foarte mult sala de clasă;
- Îmi place uniforma;
- Îmi place faptul că nu suntem tratați cu superioritate noi, bobocii, de către cei mai mari care nu fac glume proaste pe seama noastră;
- Îmi plac doamna dirigintă și colegii;
- Îmi place că putem asculta muzică în pauze;
- Orele sunt interesante, trec repede și nu mă plictisesc;
- Îmi place că putem să ne luăm mâncare de la chioșc și că putem ieși în curtea școlii în pauze;
- Îmi place zona în care este situată școala;
- Nu îmi plac orele de la șapte, uniforma și camerele de supravegheat;
- Nu îmi plac toaletele (e mult fum), geamurile șubrede și orele de la șapte;
- Nu îmi plac unii profesori care sunt prea severi sau alții care țipă fără motiv;
- Nu îmi plac băncile prea mici;
- Nu îmi plac "botezurile".

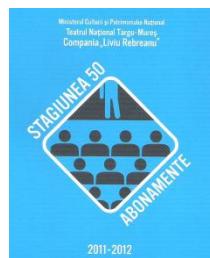
Sondaj realizat la clasa a IX-a B

A început noua stagiune teatrală...

Premiere:

- N-am bani, nu plătesc, scrisă de Dario Fo în 1974, în

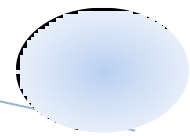

regia artistică a lui Marius Oltean;

- O zi din viața lui Nicolae Ceaușescu, scrisă de Th. Denis Dinulescu, în regia artistică a lui Ștefan Iordănescu;
- Căsătoria, scrisă de N.V. Gogol, în regia artistică a lui Imamudinov Toufan Rifovitch
- Heronymus Bosh, scrisă de Nic Ularu, în regia artistică a autorului;
- Bal mascat, de Giuseppe Verdi, în regia artistică a lui Tamas Ascher, spectacol în limba italiană subtitrat în limbile română și maghiară.

Știai că...

Familiarizarea publicului târgumureșean cu reprezentațiile teatrale se produce încă de la mijlocul secolului al XIX-lea. Palatul Apollo, construit de contele Teleki în anul 1822, avea o sală în care se organizau periodic spectacole teatrale cu trupe de amatori sau profesioniști, invitate din alte localități. La sfârșitul secolului XIX, începutul secolului XX se naște ideea înființării unui teatru permanent. Aceste planuri se vor materializa abia în anul 1946, având ca rezultat completarea activităților cultural-artistice din oraș. O primă formă de instituționalizare a practicii teatrale a avut loc la Tîrgu-Mureș în 1934, când ia ființă, în cadrul Conservatorului Municipal, clasa de actorie și declamație. Profesorul fondator a fost Gheorghe Chirvăsuță, absolvent al Conservatorului din Iași, apreciat pentru talentul său actoricesc și pedagogic. În perioada 1934-1940, generațiile de absolvenți vor ieși în fața publicului cu un repertoriu bogat, format din piese de teatru și spectacole muzical-coregrafice. În anul 1946 se naște Teatrul de Stat. În primii ani, în cadrul acestei instituții, a funcționat doar secția maghiară, condusă de regizorul Tompa Miklós.

Spectacolele se desfășurau pe scena Sălii Mari a Palatului Culturii, alternativ cu concertele orchestrei Filarmonicii. Repertoriul complex, componența trupei, formată din actori și regizori consacrați, vor face ca prestigiul teatrului mureșean să crească destul de repede. Vor fi repurtate numeroase premii, atât pentru interpretare, cât și pentru regie. Actorul Kovács György va fi premiat de repetate ori în timpul anilor '50.

În 1962 Teatrul de Stat din Tîrgu-Mureș își va desăvârși structura prin crearea secției române, astfel încât producția teatrală să vină cu succes în întâmpinarea publicului vorbitor de limba română. La început, trupa se va constitui din actori tineri, absolvenți ai Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică din București. Creșterea numărului reprezentațiilor va crea necesitatea găsirii unui spațiu adecvat, în conformitate cu noua situație. Astfel, în anul 1973, actorii teatrului din Mureș se vor muta într-o nouă clădire, construită sub coordonarea unei echipe de arhitecți din București, formată din Constantin Săvescu, Vladimir Slavu, Mihaela Savu și Aurel Sârbu. Proiectul va obține premiul Uniunii Arhitecților din România.

Activitatea bogată, numeroasele premii obținute, succesul în fața publicului i-au conferit Teatrului din Tîrgu-Mureș un anumit prestigiu, datorită căruia, în anul 1978, i se acordă titlul de Teatru Național. În prezent este singurul teatru național din țară în cadrul căruia funcționează două secții: română și maghiară (Compania „Liviu Rebreanu” și Compania „Tomp Miklós”).

Nașterea teatrului târgumureșean ca instituție culturală se produce în anul 1946, când se înființează în oraș secția maghiară a Teatrului de Stat. Aceasta funcționa în Sala Mare a Palatului Culturii. După anul 1962, când ia ființă și secția română, vechiul sediu devine impropriu pentru o activitate teatrală mai intensă, deoarece aici mai funcționa și Filarmonica de Stat. Construirea unei

noi clădiri care să ofere un spațiu adecvat spectacolelor și repetițiilor se va impune ca o necesitate. În 1965 la congresul al IX-lea al Partidului Comunist se ia hotărârea construirii a trei teatre în țară: Teatrul Național din București, Teatrul Național din Craiova și Teatrul Național din Tîrgu-Mureș. Problema principală a autorităților locale a fost găsierea unui loc potrivit. După mai multe variante propuse, precum spațiul din interiorul Cetății medievale, Piața Mărăști sau Piața Armatei, s-a ajuns la concluzia că centrul orașului rămâne cel mai potrivit loc pentru ridicarea clădirii teatrului. În acest sens, se recurge la măsura, nu tocmai laudabilă, de a demola mănăstirea franciscană și vechea sinagogă. S-a creat astfel o zonă largă care permitea realizarea unui ansamblu arhitectural mai amplu, cu o piață mare care conferea spațiului urbanistic din centru o deschidere.

Lucrările de construcție coordonate de echipa formată din arhitecții Constantin Săvescu, Vladimir Slavu, Mihaela Savu și Aurel Sârbu au fost finalizate în anul 1973, când proiectului și echipei de arhitecți li s-a conferit Premiul Uniunii Arhitecților din România. Nucleul principal al construcției îl constituie sala mare de spectacole, cu o capacitate de 600 de locuri. Conform structurii oricărui teatru, această clădire mai conține o sală mică de spectacole, culisele cu cabinele actorilor, spații pentru depozitarea recuzitei și a costumelor, birourile personalului administrativ etc. Foaierul este unul dintre elementele cele mai reprezentative, care prin amenajarea interioară și prin finisaje imprimă personalitatea vizuală a teatrului. Materialele predominant folosite sunt lemnul și marmura. Majoritatea suprafețelor pereților, stâlpilor sau balustradelor sunt îmbrăcate în lambriuri, tavanul la rândul său fiind casetonat în lemn. Forma decorativă care stă la baza organizării scârilor monumentale este cea de spirală.

Artiștii care au contribuit la realizarea

amenajărilor interioare și a ultimelor finisaje sunt Aspasia Burduja Omescu, care a realizat lucrările de tapiserie ce decorează pereții de la etajul întâi al foaierei, Liliana Dinescu Tigănescu, autoarea broderiilor cortinelor din sala mare de spectacole și Hunyadi László cel care a realizat masivele uși de alamă de la intrarea principală.

Aspectul exterior este definit de o abordare modernistă cu accente de monumentalitate și grandoare. Suprafețele mari de zidărie alternează cu deschiderile de diferite forme și dimensiuni ale ferestrelor. Primează, în general, gustul pentru formele unghiulare și colțuroase.

Fațada principală este orientată spre marea piață a

cărei spațiu a fost amenajat tot în cadrul proiectului de construire a teatrului. Pe latura stângă se află turnul fostei biserici a franciscanilor care a rămas nedemolat, marcând locul unde în subteran se află osuarul mănăstirii. Urmează în continuare o fântână arteziană proiectată de Mac Constantinescu și seria de

statui reprezentând muzeele, realizate de sculptorul Zagyva László. Grupul statuar Geneza, aflat pe latura dreaptă este realizat de artistul plastic Kulcsár Béla, iar Scoica din fața teatrului, de Gavril Șerban.

El este amplasat în Piața Teatrului, spațiu adiacent Pieței Trandafirilor (unul din punctele de greutate ale Centrului Istoric), creat special ca amplasament pentru Teatrul Național. O caracteristică a amplasamentului, abil folosită de proiectanți pentru integrarea volumetriei ansamblului Pieței Teatrului în volumetria generală a zonei centrale a orașului, este

puternica denivelare existentă între Piața Trandafirilor, respectiv Piața Teatrului și strada Aurel Filimon, paralelă cu acestea. Ansamblul Pieței Teatrului, creat în anii '70 ai sec. XX, pentru a forma nucleul unui nou Centru, are un caracter coerent din punct de vedere urbanistic, volumul compact, dezvoltat pe orizontală al Teatrului Național având o contrapondere în clădirile înalte ale hotelului și ale blocurilor cu parter comercial și 10 etaje, care reiau o parte a detaliilor arhitecturale ale Teatrului. Coerența spațiului pieței și caracterul său festiv, dat de destinația clădirii dominante, sunt accentuate de mobilierul urban și grupurile statuare conținute. Privită dinspre Piața Trandafirilor, caracterizată de

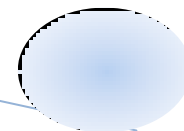
fronturi compacte de clădiri cu 2-3 niveluri, dezvoltate în parcele înguste și dominată stilistic de Secession, Piața Teatrului nu face notă discordantă, datorită volumului elaborat al Teatrului și efectului de perspectivă, accentuat de tratarea în amfiteatru a platformei de acces.

Clădirea Teatrului are plan în L, cu latura principală (latura scurtă) spre Piață și latura lungă spre strada Aurel Filimon. Latura principală, vizibilă din Piață, este ocupată de sala de

spectacole și spațiul de recepție dezvoltat pe două niveluri înalte. Sala de spectacole, cu o capacitate de 600 de locuri, este o sală de tip italian, în amfiteatru continuu, cu circulații laterale și un număr redus de loji: câte trei loji laterale și trei loji de fund.

Cabinele tehnice sunt amplasate peste lojile de fund, pasarela de lumini traversează sala prin mijlocul plafonului din scânduri de panel conceput astfel

pentru a contribui la buna acustică a sălii. Scena are numai două buzunare – lateral și de fund. Sala și scena au fost astfel concepute încât să permită îmbunătățirea continuă a performanțelor tehnice. Latura spre str. A. Filimon a clădirii, cu trei niveluri, este ocupată de spațiile de pregătire a spectacolelor, grupate pe trei laturi ale unei curți interioare; spațiile necesare pregătirii, depozitării și manevrării decorurilor sunt amplasate pe cea de-a patra latură a curții și în curtea interioară.

Valoarea arhitecturală a clădirii este dată atât de coerența compoziției și plastica fațadelor și interioarelor cât și de rafinamentul componentelor artistice, dintre care sunt de remarcat tapiseriile Aspaziei Burduja. La acestea se adaugă valoarea urbanistică a ansamblului, caracterizat, de arh. Al. Iotzu drept „unul din cele mai încheiate și reușite ansambluri urbanistice în care miezul este ocupat de noul teatru”. Prin integrarea în construcție a unor elemente din arhitectura tradițională a zonei, Teatrul Național din Târgu Mureș ar putea fi considerat ca inițiatorul unui „nou regionalism” în arhitectura modernă din România. Ulterior acest „stil” a fost folosit în crearea construcțiilor din multe centre urbane, atât din Transilvania cât și în alte zone ale țării.

Informații culese de Nicu Sântean, XII C

16 octombrie – Ziua Mondială a Pâinii

Pâinea este, desigur, un simbol al hranei esențiale. Dacă este adevărat că omul nu trăiește numai din pâine, tot sub numele de pâine desemnează el hrana lui spirituală, iar lui Hristos din Euharistie îi spune pâinea vieții. Este pâinea sfântă a vieții veșnice despre care se vorbește în Liturghie. *Fericți*, scrie sfântul Clement din Alexandria, *cei care hrănesc pe cei flămânzi de dreptate, împărțindu-le Pâinea*.

Pâinile punerii înainte ale evreilor nu aveau în sine o semnificație diferită. Iar *pâinea azimă* – din care se face pâinea cuminecăturii – *reprezintă totodată*, spune sfântul Martin, *tristețea privațiunii, pregătirea pentru purificare și amintirea originilor*.

Tradiția spune că Belth-el, casa Domnului, care este piatra ridicată de Iacob, a devenit Belth-lehem, casa pâinii. Casa de piatră s-a transformat în pâine, adică prezența simbolică a lui Dumnezeu în prezență substanțială, în hrană spirituală, dar nu materială, cum o mai spune comentatorul Evangheliei.

Pâinea – sub forma ei euharistică – se raportează tradițional la viața contemplativă; pâinea *micilor mistere*, iar vinul *marilor mistere*; ceea ce poate fi apropiat de faptul, notează F. Schuon, că miracolul pâinii (înmulțirea ei) este de ordin cantitativ, în timp ce miracolul vinului (la nunta din Cana) este de ordin calitativ.

Simbolismul drojdiei se exprimă, în textele evanghelice, sub două aspecte: este, pe de o parte, picipiul activ al dospirii – simbol al transformării spirituale; iar absența ei comportă, pe de altă parte, noțiunea de puritate și de sacrificiu.

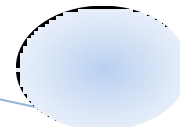
(Dicționar de simboluri, volumul

3, P-Z, Jean Chevalier și Alain Gheerbrant)

Care este materia mea preferată?

- Patru elevi au mărturisit că le place Educația fizică, fie pentru că au note bune, fie pentru că fac sport de mici și se simt bine.

- Trei elevi au spus că preferă Matematica, pentru că nu trebuie învățate decât formulele, iar apoi trebuie aplicate;
- Doi elevi preferă Istoria, deoarece oferă informații despre predecesori;
- Doi elevi preferă Geografia, motivul fiind pasiunea pentru natură și tot ceea ce ne înconjoară;
- O elevă preferă Limba franceză;
- O elevă preferă Literatura română, în timp ce o altă elevă preferă gramatica limbii române, deși nu se studiază în anii de liceu;
- O elevă preferă Biologia atât datorită conținutului, cât și datorită profesoarei.

Sondaj realizat la clasa a XI-a A

- Materia mea preferată este Biologia, deoarece învățăm foarte multe lucruri despre ceea ce ne înconjoară și despre corpul omenesc.
- Îmi place Tehnologia informației și comunicațiilor, pentru că învățăm lucruri utile care ne vor fi de folos la orice loc de muncă.
- Chiar dacă e o materie grea, mie îmi place Chimia. Facem multe experimente și acest lucru transformă ora de chimie într-o oră interesantă.
- Îmi place Matematica, deoarece explicațiile sunt foarte clare.
- Îmi place Geografia, atât pentru că avem un profesor foarte bun, cât și pentru că putem face multe călătorii, chiar dacă doar imaginare.
- Materiile mele preferate sunt Muzica și Limba română: prima pentru că e apropiată de suflet, a doua pentru că ne învață să ne exprimăm corect.
- Îmi place ora de religie, pentru că nu scriem mult, povestim și avem note mari.

Sondaj realizat la clasa a X-a

Să scriem corect!

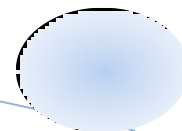
Sunt corectate unele erori și se modifică unele recomandări din DOOM 1 privind scrierea și/sau pronunțarea unor cuvinte sau forme flexionare,

DOOM 2 admitând unele variante literare libere și eliminând altele, astfel încât sunt corecte:

- Formele verbale: *absolvă*, nu și *absolvește*; *eu continui*, nu și *eu contunuu*; *decernează*, nu și *decernă*; *ei miroso*, nu și *ei miroase*; *a fonda*, nu și *a funda* etc.;
- Accentuările (în care prima formă este și cea recomandată) de tipul: *acatist/acatist*; *antic/antic*; *alo/alo*; dar apelul telefonic *alo*; *candid/candid* etc.;
- Formele de singular: *cârnat*, nu și *cârnat*; *foarfecă*, nu și *foarfece*; *clasa întâi/întâia*; *Paște* (plural *Sfintele Paști*), sau de plural: *căpșuni/căpșune*; *cireși/cireșe* (fructe); *clești*, nu și *clește*; *coperti/coperte*; *niveluri/nivele*; *remarci*, nu și *remarce*; *seminare*, nu și *seminarii*;
- Forme distincte pentru a marca sensuri distincte: *compleu* (costum), diferit de *complet* (întreg, total), *frecție* (masaj), diferit de *fricțiune* (frecare, conflict), *emisie* (emitere), diferit de *emisiune* (program radio, TV) etc.;
- Acceptarea grafiilor: *filosof/filozof*, *filosofie/filozofie*, *concluziv/concluzie* etc.
- Aplicarea principiului sintactic în ortografierea pronumelor și adjectivelor pronominale compuse negative: *niciunul*, *niciuna*, *niciun*, *nicio* (prin analogie cu pronumele și adjectival pronominal nehotărât: *vreunul*, *vreuna*, *vreun*, *vreo* sau cu adverbele negative: *nicicând*, *nicum*, *niciunde*); *nici unul/nici un* și *nici una/nici o* se vor scrie separate numai când acestea sunt:
  - Conjuncție +articol nehotărât (*Nu e nici un om prost, nici un incult.*)
  - Conjuncție + numeral (*N-am nici un frate, nici o soră.*)
- Conjuncție + pronume nehotărât/demonstrativ (*Nu a venit nici unul, nici altul.*) (Mihail Stan, "Ghid ortografic, ortoepic și de punctuație")

Mama mea

Mama este prima persoană pe care o întâlnești. Eu nu-mi pot aminti ziua în care am cunoscut-o, dar știu că ziua aceea a fost cea mai frumoasă zi pentru ea.

În timp, am descoperit că mama mea, ființa cu părul castaniu și ondulat, ochii căprui și strălucitori, gura mică și veșnic zâmbitoare, este o persoană afectuoasă, cu imaginație bogată, care iubește animalele. Într-o zi, mama a găsit, pe drum, un pui de pisică cu ochii albaștri ca un lac de munte. Mama l-a luat acasă, l-a îngrijit și nu a dormit prea mult pentru a avea grijă de el.

Mama mea este profesoară. Ea îi tratează pe elevi de la egal la egal și de aceea elevii ei o respectă.

Copilăria mamei mele a lăsat de dorit, dar pe mine nu m-a crescut în stilul părinților ei, cum procedează o mare parte dintre adulți. Ea m-a lăsat pe mine să-mi croiesc o parte din viață și de aceea o admir foarte mult.

Dobre Andrei Alexe, IX B

Exercițiul creativ

Cerința: Realizează un eseu argumentativ, de 12 rânduri, în care să-ți exprimi opinia despre *sinceritate*, pornind de la următorul citat: *Sinceritatea prea multă poate să fie și obrăznicie.* (George Coșbuc)

Ceea ce zice George Coșbuc în acest citat este că "prea multă sinceritate poate fi obrăznicie". Această afirmație mă face să mă gândesc la următorul lucru: cui îi oferi sinceritatea ta, accesul la *persoana* interioară și felul cum o interpretează respectiva persoană.

Eu nu sunt de acord cu această afirmație a lui George Coșbuc, deoarece sinceritatea este piatra de temelie a unei prietenii, a unei relații între două sau mai multe persoane. În sine sinceritatea este o responsabilitate, puterea de a-ți asuma repercursiunile afirmațiilor tale. Și omul trebuie să fie sincer cu propriul eu, să-și recunoască defectele și să încerce să le remedieze. A fi o persoană demnă înseamnă a avea curajul să-ți expui lumii adevăratul aspect interior. Acesta ar fi un prim argument privind sinceritatea.

Victor Hugo spune despre sinceritate următorul lucru: *Nu-mi place adevărul să mi-l măsoar cu cotul. Vreau steaua cum se vede și râsul sincer, totul.* Din acest citat înțeleg că adevărul nu se poate măsura, deoarece nu este un obiect. Adevărul este pura realitate, fie bună, fie rea, ale cărei caracteristici nu trebuie umbrite prin minciună, prin falsitate. Acesta ar fi al doilea argument privind sinceritatea.

În concluzie, în momentul în care vom reuși să arătăm altora cum suntem de fapt, nu cum am vrea să lăsăm impresia că suntem, atunci vom fi sinceri și vom vedea *steaua cum se vede și râsul sincer, totul.*

Marian Teodorescu, XII C

Pentru mine, sinceritatea este una dintre însușirile cele mai importante, deoarece această trăsătură îl ajută pe om să câștige cât mai ușor încrederea celor din jur. Eu nu sunt de acord cu

afirmația lui George Coșbuc, pentru că persoanele care sunt sincere și loiale nu pot fi și obraznice.

În primul rând, a fi sincer implică a spune adevărul, exact ceea ce crezi și ce gândești. Sinceritatea este cea care îți redă libertatea și fericirea. Poate că nu poți să fii mereu sincer cu alții, pentru că ei nu îți permit, iar tu încă nu știi să fii sincer fără să rănești sau să revolți, dar nu te costă nimic să fii sincer cu tine.

În al doilea rând, sinceritatea este cea mai firească și relaxantă alegere spre deosebire de minciună, fuga de realitate care aduc mereu complicații. Sinceritatea este cel mai natural lucru, cu toate acestea, ea poate fi descurajată când dăm de înțeles că putem fi câștigați prin minciună. Într-un grup de prieteni, prin minciună, riști să creezi conflicte sau să stârnești răzbunarea, iar acest lucru nu este convenabil pentru unii, pentru că pot rămâne singuri. Această însușire negativă te poate face să îți pierzi prietenii și, chiar dacă regreti, o să fie dificil să recapeți încrederea persoanelor apropiate.

În concluzie, pot spune că sinceritatea va conține mereu soluția și vindecarea vieții. Este sursa miracolului celui mai îndemănă, pentru că spiritul, ce nu poate fi decât transparent, este sursa întregii vieți. Astfel, atitudinea față de tine și viață vindecă, eliberează, aduce fericirea și relaxarea.

Loredana Cotoară, XII C

Realizează un eseu argumentativ, de 12 rânduri, în care să-ți exprimi opinia despre *sinceritate*, pornind de la următorul citat: *Destinul este cauza celor slabi și opera celor tari.* (N. Titulescu)

După părerea mea, persoanele care se gândesc că anumite lucruri rele s-au întâmplat, deoarece așa a fost destinul, sau cei care în momentele grele se lasă în voia destinului sunt neîncrezătoare în propriile forțe, incapabile de a lua decizii și de a răspunde pentru faptele lor.

În primul rând, dacă toată viața am lăsa ca lucrurile să se întâmple cu sau fără voia noastră, doar pentru că așa ne-a fost destinat, noi, oamenii,

nu am mai lua decizii importante. Viața o putem controla, ne putem alege prietenii, școala, cariera, vacanța sau mașina preferată, avem visuri pe care le putem îndeplini. Trebuie să ne luptăm pentru ceea ce ne dorim, să muncim, să facem performanțe pentru a obține tot ce este posibil. Nu ne putem lăsa întreaga viață în mâna destinului. Și până la urmă, ce este acest destin?...

În al doilea rând, eu cred că acest destin îl putem crea cu forțele proprii, prin trudă și dăruire, prin dorința de a avea ceea ce ne propunem în viață. Dacă greșim sau nu rezolvăm unele probleme, trebuie să ne asumăm acest lucru, să avem capacitatea de a ne recunoaște greșelile și să continuăm să luptăm. Omul poate alege între bine și rău și cu toții ne dorim o familie fericită, o slujbă bine plătită, dar aceste lucruri le obținem prin muncă și prin capacitățile noastre.

În concluzie, eu cred că destinul nu are o definiție și pentru fiecare dintre noi semnifică un alt lucru. Pentru mine, destinul e fericire, liniște și iubire, adică o viață minunată. Totodată consider că destinul e un mister care poate rămâne sub semnul întrebării până la sfârșitul vieții.

Diana Răuță, XII C

Copilăria, o lume aparte

"Copilăria este inima tuturor vârstelor." (Lucian Blaga)

Când aud cuvântul "copilărie", nu știu ce sentiment este predominant : tristețea sau fericirea...

Pentru unii, copilăria reprezintă singurul paradis pierdut, o lume fascinantă, ireală, mult dorită. Dar pentru cei ce fac parte din ea este o lume reală și plină de armonie.

Când ești bătrân, îți aminești copilăria și o retrăiești odată cu nepoții. Adolescent fiind, îți dorești cu ardoare să regăsești acea comoară pe care nimeni nu ți-o poate lua din sufletul tău. Dar desigur, când ești copil, acel paradis simți că îți aparține, și este și firesc să fie așa, deoarece copilăria rămâne una dintre cele mai frumoase perioade ale vieții.

Când ajungi la o anumită vârstă acest simplu cuvânt, "copilărie", trezește în tine amintiri, sentimente contradictorii luptându-se înăuntrul tău: bucurie, melancolie, bunătațe, chiar și tristețe. Îți amintești toate jocurile, iubirile și certurile trăite cu o intensitate incredibilă, neînțeleasă.

Atunci îți dai seama cum copilăria este o lume a amintirilor, regatul unde nimeni nu moare. Și mai presus de toate, copilăria este și va rămâne inima tuturor vârstelor.

Olvedi Delia, IXC

Testările inițiale

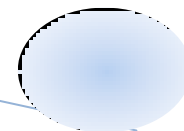
- Testările inițiale ne-au adus un plus de emoții. Cu toate că nu s-au trecut în catalog, pentru mine a fost stresant gândul că aș lua o notă mică.
- Nu i-am înțeles pe cei care au tratat cu indiferență aceste testări. Până la urmă, au făcut ca anul școlar să înceapă în forță. Ne-au trezit la realitate: S-a terminat vacanța!
- Mi s-a părut greu testul la fizică, iar cele mai ușoare au fost la literatura română și la T.I.C.
- Au fost multe teste într-o săptămână. A fost oboseitor și fără sens.
- Am pierdut niște ore în care ar fi trebuit să începem materia anului în curs. Acum profesorii ne predau mult, pentru că semestrul e scurt, și ne ascultă rapid, pentru a trece mai departe.
- Fiind supravegheați de către alți profesori decât cei cu care au studiat o materie, elevii au încercat să copieze.
- Subiectele au fost prea lungi pentru timpul scurt acordat, plus sosirea târzie a unor profesori.
- Surpriza a fost la chimie: deși mă așteptam să fie foarte greu, a fost foarte ușor.
- La istorie: *eseu de două pagini!!!*. Timpul insuficient. Nici la română nu am avut timp destul, deși nu ni s-au cerut două pagini.

Sondaj realizat la clasa a XI-a C

Cum mai scriu elevii....

Ațiunea nuvelei *Moara cu noroc* se petrece la moara cu noroc unde acolo Ghiță lucrează pentru Lică și primește banii. Ghiță ajunge acolo din cauza soacrei că sa săturat să mai stee cu ea. Ghiță lucrează la han și deoarece el câștigă mulți banii ajunge să fie zgârcit chiar și cu familia sa deoarece își număra banii separat fără să știe Ana. Ghiță sa împrietenit cu jandarmi și cu Pinteia deoarece el credea că așa Lică nu îl mai privea ca pe o slugă. Ghiță face mărturisiri false la poliție deoarece el susține că nu el i-a furat brâul cu bani a lui Lică. Lică

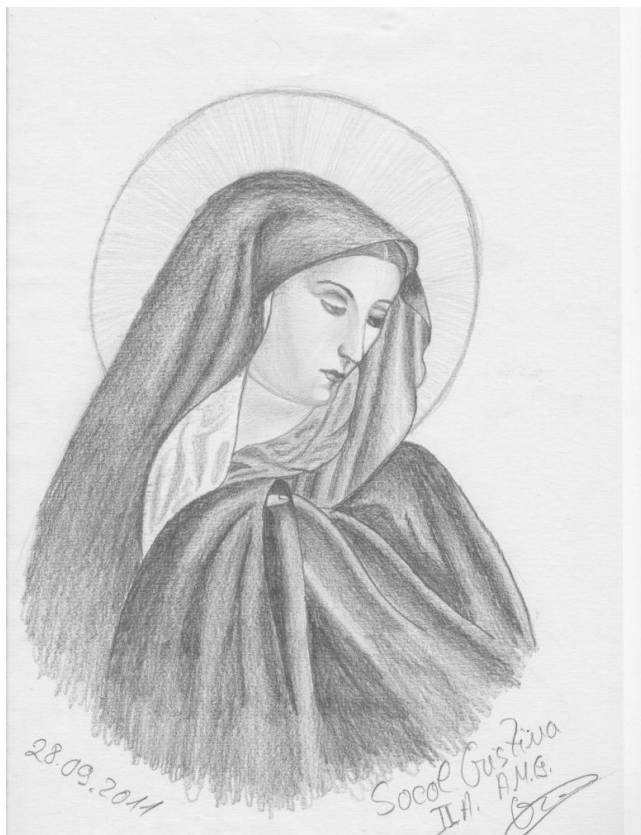

și-a pierdut brâul deoarece el a dansat cu Ana pe care Ghiță a pus-o să danseze cu el iar el și-a lăsat brâul ca să poată dansa din cauza asta uită de el și pleacă acasă și numai când ajunge acasă își amintește că și-a lăsat brâul la han. ...

Ațiunea nuvelei este cronologică petrecută între Ghiță și mama Anei la începutul nuvelei. Conflictul essential al nuvelei, conflict interior purtat de Ghiță gândindu-se numai la banii ce îi putea face în tovărășie cu Lică. El dorind să trăiască mai bine, să aibă mai mulți bani se mută la " Moara cu noroc" unde el a devenit cârciumar, unde nu mai este nevoit să lipească cizmele altora care și duminica dacă era noroi își duceau cizmele în mână până la biserică de aici ne putem da seama că el este un om rotund...

Desen realizat de Socol Cristina, Anul II A

Chimia "luminoasă"

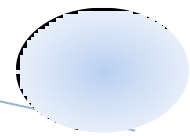
Se spune despre chimie că ar fi o știință dificilă, cu multe reacții complexe și calcule complicate, cu formule uneori înspăimântătoare sau cu emanații rău mirositoare. Totuși, pentru aceia dintre voi care nu se tem de necunoscut, care au curiozitatea de a demonta magia și de a cerceta în adâncurile misterului, chimia poate să vă trezească imaginația, să vă împlinească setea de cunoaștere și să vă releve un carusel întreg de minuni ale universului.

Este puțin posibil să existe cineva care să nu-și fi pus măcar odată întrebări legate de lumină, culori, focuri de artificii sau licurici. Chimia vă poate "lumina" în multe privințe, de aceea am ales tema de față: CHEMILUMINESCENȚA.

Foarte succint, am putea defini chemiluminescența, ca fiind o reacție chimică în care lumina este unul dintre produșii de reacție. Emisia de lumină se produce atunci când un electron cu energie mare trece pe un nivel cu energie mai mică. Diferența de energie este "emanată" sub forma unui foton. Fenomenele asociate chemiluminescenței sunt fluorescența și fosforescența. Unul dintre aspectele care diferențiază cele două fenomene este timpul de emisie a luminii, acesta fiind mai lung în cazul fluorescenței. Dintre aplicațiile practice ale acestui fenomen amintim tuburile fluorescente (neon), ecranele televizoarelor sau ale computerelor, în [biochimie](#), [medicină](#) și [mineralogie](#) la identificarea unor minerale.

FLUORESCENȚA, metodă de analiză chimică

Multe substanțe prezintă fenomenul de emisie de lumină sub acțiunea unei radiații absorbite, fenomen cunoscut sub denumirea de fluorescență. Această fluorescență este vizibilă numai în lumina

UV ("black light"). Analiza prin fluorescență se folosește pentru:

▪ **determinarea stării de proapețime a diferitelor cărnuri și extracte de carne**

- ✓ mușchiul proaspăt de vită, sub acțiunea radiațiilor UV este de culoare roșu-închis, cel de ovine cafeniu-închis, cel de porc cafeniu-deschis;
- ✓ țesutul gras are fluorescență galben deschis, iar cel conjunctiv albastru intens;
- ✓ extractul de carne alterată dă o fluorescență albastru intens și trece apoi spre lăptos.

▪ **determinarea proapețimii ouălor**

- ouăle proaspete de găină, în lumină UV prezintă fluorescență roșie, iar cele vechi - albastru închis;
- albușul de ou proaspăt dă fluorescență roșie puternică, iar gălbenușul fluorescență oranj;
- albușul și gălbenușul vechi dau fluorescență verde-violet.

▪ **determinarea proapețimii laptelui**

- laptele proaspăt de vacă dă fluorescență galbenă puternică;
- laptele falsificat cu apă sau tratat cu sodă pentru neutralizarea acidității are o fluorescență galben-pai.

▪ **determinarea gradului de maturare la brânzeturi**

- brânzeturile nematurate dau fluorescență galben-mată
- cele maturate dau fluorescență albastră-cenușie, până la violet.

▪ **diferențierea diferitelor făinuri provenite din diferite cereale:**

- făină de grâu și orz – fluorescență bleu;
- făină de secară – fluorescență albă-mată;
- făină de soia – fluorescență galben-roz.

▪ **determinarea stării fitopatologice a unor fructe și legume**

- ✓ cartofii atacați de mană prezintă fluorescență albastră pronunțată în locurile atacate;
- ✓ portocalele infectate cu *Penicilium italicum* dau fluorescență albastră-întunecată, cu un cerc verde înconjurat de o margine lată, galbenă. Cele sănătoase dau fluorescență galbenă-albăstruie;
- ✓ lămâile sănătoase au o fluorescență galbenă-albăstruie; la infectare masivă fluorescența devine albastră-închis cu un cerc albastru-galben;
- ✓ mandarinele sănătoase au fluorescență oranj-închis cu nuanță mată violet; mandarinele atinse de mucegaiul albastru au fluorescență bleumarin cu marginea albastră și chenarul albastru strălucitor.

Căi de testare a autenticității antichităților & obiectelor de artă cu UV

1. Detectarea repartițiilor pe portelan

Înainte de a cumpăra sau a vinde porțelanuri de colecție, luați-le într-o cameră întunecată și priviți-le în UV: lipiturile vor apărea fluorescente. Pigmenții moderni, deasemenea luminescă în UV.

2. Testarea sticlăriei "antice" falsificate

Atât sticla verde ([Depression glass](#)) cât și sticla albă (Vaseline glass) strălucesc în UV, datorită oxidului de uraniu din componența sa. Sticla incoloră, obținută prin presare în America, înainte de 1930 are o fluorescență galbenă, în timp ce reproducerile nu o au.

3. Examinarea lucrărilor de artă

Vopselele moderne sunt fluorescente sub lumina UV, deci putem să identificăm picturile contrafăcute sau reparațiile recente.

4. Testarea antichităților de hârtie

Cărtile poștale vechi, cărțile vechi, semnături, fotografii sau alte antichități de hârtie fabricate

Înainte de 1930 strălucesc foarte rar sub UV. Înălbitorii și pigmentii folosiți în hârtia modernă sunt fluorescenți sub UV. Știind acestea, poți detecta vechimea și autenticitatea documentelor.

5. Datarea textilelor

Multe fibre moderne, cele sintetice (relon, poliester) strălucesc în UV. Acest lucru vă ajută să datați sau să vedeți dacă anumite textile au sintetic în ele. Pe de altă parte, detergenții, înălbitorii, balsamul de rufe, pot face fluorescenți hainele care au fost spălate cu acestea.

6. Autentificarea obiectelor de fontă (Cast Iron)

Multe obiecte de fontă fabricate înainte de 1900 au fost acoperite cu vopsea care nu devine fluorescentă în UV. Reparațiile recente, defectele, crăpăturile pot fi puse în evidență sub UV.

Testul cu luminol pentru identificarea sangelui

Chemiluminescența luminolului este folosită de criminaliști pentru identificarea urmelor de sânge. Ferul din sânge catalizează reacția chemoluminescentă care determină luminolul să strălucească în UV. Acesta caștigă O, pierzând N și H. Se obține 3-aminoftalatul, cu electroni în stare excitată. Lumina albastră este emisă când electronii se întorc la energia inițială. Chiar și urmele de Fe, pot fi puse în evidență de reacție. Strălucirea rămâne cam 30 s până se stinge, ceea ce permite a fi fotografiată.

Există și alte substanțe care pot activa luminolul: cuprul și compușii săi, hreanul sau înălbitorii. În criminalistică, acestea afectează identificarea sângelui, fiind necesare alte teste pentru identificarea acestuia.

Care materiale sunt luminescente?

➤ **Hârtia albă** este tratată cu substanțe fluorescente pentru a părea mai albă. Documentele istorice mai vechi de anul 1950 nu sunt

fluorescente, deoarece, înainte de această dată, hârtia nu era tratată astfel.

- **Vaselina** se vede albastră strălucitoare
- **Apa tonică strălucește** albastru deschis datorită chininei
- **Lichidele corpului** conțin molecule fluorescente. Criminaliștii folosesc lumina UV pt a detecta sângele, urina sau lichidul seminal.
- **Clorofila** are o fluorescență roșie-sânge. Zdrobește câteva frunze de spanac și toarnă deasupra puțin alcool, apoi filtrează și luminează cu UV.
- **Antigelul** conține compuși fluorescenți; accidentele de mașină pot fi reconstituite în funcție de urmele fluorescente de antigel.
- **Detergenții de haine** care conțin înălbitori dau hainelor un strop de fluorescență. Chiar după ce rufele albe au fost limpezite, tot strălucesc în întuneric sub UV. Agenții de înălbire și balsamurile de rufe sunt luminescente.
- **Înălbitorii de dinți** – luminează galbenă
- **Unele minerale** (fluorina, calcita, gipsul, talcul, opalul, agatele, cuarțul, chihlimbarul).
- **Diamantul "Hope"**, desi are o strălucire albăstruie, sub UV dă o fosforescență roșie, timp de câteva secunde.

- Etichetele de pe banane
- Uleiul de rapiță
- Unele meduze
- Ce obții dacă arunci mentosane în apa tonică luminată cu UV? Arteziana fosforescentă!

Bibliografie:

Anne Marie Helmenstine, Ph.D., About.com Guide
 Jacobs, Z. and R.G. Roberts 2007 [Advances in optically stimulated luminescence dating of individual grains of quartz from archeological deposits](#). *Evolutionary Anthropology* 16(6):210-223.
 Jacobs, Z., et al. 2006 [Extending the chronology of deposits at Blombos Cave, South Africa, back to 140 ka using optical dating of single and multiple grains of quartz](#). *Journal of Human Evolution* 51:255-273.
 Mercier, N., et al. 2007 [Hayonim Cave: a TL-based chronology for this Levantine Mousterian sequence](#). *Journal of Archaeological Science* 34:1064-1077.
 Porat, N., et al. 2006 [Dating the Ramat Saharonim Late Neolithic desert cult site](#). *Journal of Archaeological Science* 33:1341-1355.

Cercul de chimie

Ziua Mondială a Tineretului

Ziua Internațională a Tineretului se sărbătorește în fiecare an pe 12 august prin organizarea de diverse activități publice de informare asupra drepturilor și responsabilităților tinerilor.

Marile crize cu care ne-am confruntat de-a lungul timpului și cele cu care încă ne confruntăm și-au lăsat amprenta în mod deosebit asupra tinerilor. Spre exemplu, tinerii resimt mai acut efectele unui șomaj crescut sau ale unei recesiuni economice. În 2007, tinerii reprezentau 25% din populația aptă de

muncă, dar în același timp 40% dintre ei erau șomeri. Pe lângă șomaj, tinerii se luptă și cu salarii foarte mici și nesiguranță la locul de muncă.

Din alt punct de vedere, schimbările climatice care au loc astăzi și deciziile privitoare la protejarea mediului și diminuarea efectelor poluării vor cădea pe umerii generațiilor viitoare. În același timp, din ce în ce mai mulți tineri dau dovadă că pot fi parteneri în promovarea soluțiilor către o dezvoltare durabilă. Astăzi, tinerii se implică în discuții la nivel internațional și conving comunitățile și autoritățile să adopte strategii de reducere a sărăciei, de protejare a mediului și de implementare a unor programe antreprenoriale. De multe ori tinerii conduc prin exemplu. Mulți duc un stil de viață sănătos și *verde*, mulți folosesc tehnologii mai puțin poluante.

Așa că, în această zi, susțineți campaniile de informare, organizați activități și discuții, încurajați participarea tinerilor la deciziile care le afectează viața. În această zi, fiecare dintre voi poate arăta că tinerii pot contribui pozitiv la dezvoltarea societății în care trăiesc.

Am "cules" câteva maxime despre tinerețe:

"Tinerețea este zâmbetul viitorului în fața unui viitor necunoscut care e însuși viitorul, și e firesc să fie fericită. S-ar spune că răsufierea ei este făcută din speranță". – Victor Hugo

"Tinerețea este o perioadă minunată a vieții. Ea ne slujește să acumulăm greșelile numite ulterior experiență." – George Bernard Shaw

"Tinerețea este basmul cel mai frumos al Universului trăit în toată ființa umană. Tinerețea este sufletul și sufletul este tinerețea. Tinerețea este simțetot, audetot, vedetot." – Gh. Voda

"Ceea ce dorim în tinerețe, avem din belșug la bătrânețe." – Goethe

"Tinerețea: Pasărea Phoenix a timpului; renaște după ce... nu mai este." – Costel Zagan

"Tinerețea e timpul de a învăța înțelepciunea, bătrânețea e timpul de a o aplica." – Jean Jacques Rousseau

"Tinerețe, cum amăgești nădejdiile, cum seci puterile, cum astâmperi și potolești avânturile." – Emil Gârleanu

"Păcat de acea tinerețe care se aseamănă cu bătrânețea." – Giuseppe Rovani

"Tinerețea e o trufie, rareori o valoare." – Marin Preda

"În tinerețe iubim cu toată puterea noastră, care scade din ce în ce; de la o vârstă, omul iubește cu toată slăbiciunea, care crește din ce în ce." – Honore de Balzac

"Păstrează-ți tinerețea! Nimic pe lume nu-i mai frumos ca tinerețea, nimic nu-i mai de preț ca ea." – Aleksey Maksimovich Peshkov

"Oh, cât de dulce e în tinerețe când drumu-i încă lung pentru speranțe și-atât de scurt pentru amintiri, – și să rechemi în gând trecutul măcar că-i trist, iar jalea dăinuiește." – Giacomo Leopardi

"Tinerețea este o boală din care toți ne revenim." – Dorothy Fulheim

"Inima omului are o față pe care e scris Tinerețe și un verso pe care scrie Înțelepciune." – Victor Hugo

"Tinerii știu destule lucruri pentru a fi prudenți, și totuși încearcă să realizeze imposibilul; și își împlinesc dorința, generație după generație." – Pearl Sydenstricker Buck

Rus Andreea, XI B

În data de 21.10.2011, clasele a XI-a A și a XI-a C însoțite de d-na profesoara Moldovan Adriana au participat la o dezbatere publică. Aici am avut ocazia să-i punem întrebări d-lui dr. psiholog Cristian Andrei și să primim răspunsuri coerente de la acesta. La această dezbatere am discutat în mod special despre cum vorbește sufletul unui copil. D-l Cristian a făcut mai multe exerciții empatice cu elevii și adulții din sală. Din aceste exerciții am învățat că trăirile unui copil sunt totale și pot fi în două extreme: bucurie sinceră și tragedie adâncă. De asemenea, am vorbit despre moștenirea violenței. De cele mai multe ori oamenii violenți simt prin violență o satisfacție. Dacă îi întrebăm de ce se poartă violent cu propriul copil, răspunsul este: "Și pe mine mă bătea tata". Așa se prezintă cultura violenței între generații. La această dezbatere, d-l

Cristian ne-a mai spus povestea unui copil agresat, fiind bătut de la o vârstă fragedă cu un furtun în interiorul căruia era un lanț. La 12 ani a început să simtă spiritul dreptății, iar când era pedepsit pe nedrept se instala o stare de revoltă în sufletul lui. Domnul psiholog ne-a spus că educația pozitivă se bazează pe gândirea magică, curiozitatea, empatia, umorul și opinia grupului. D-l Cristian a reușit să ne capteze atenția prin lucrurile interesante pe care le-a discutat și sunt sigură că toți cei care am participat la aceasta dezbatere am ieșit entuziasmați pentru că toți am învățat câte ceva. Prin această ieșire, ambele clase am avut ocazia să împărtășim opinii și să ne cunoaștem mai bine. Astfel s-a mai așezat o amintire în cușorul bogat al acestora, asemenea unei pietre pe fundul unui râu.

Adina Domniț, XI C

Tineri participând la discuții despre violență – Tg.

Mureș, Hotel Grand, 21.10.2011

Poză realizată de Radu Marius, XI C

Cercul de lectură - LABIRINTUL LECTURII

Motto

.... Reîntoarcerea la textele care ne preced precum și conexiunile provocate de textele intrate în orizontul lecturilor contemporane constituie Biblioteca, universul activ, "cartea cărților", arhetipul construit din totalitatea cărților. Modelul e o carte : revenim la ea; tindem să o depășim, iar transcenderea ei înregistrează actul permanentei înnoiri a lecturilor prin rememorarea celor anterioare. E un ceremonial....

(Ion Vlad, În labirintul lecturii)

Argument:

Se vorbește tot mai mult despre faptul că elevul contemporan nu citește nimic, nu vrea să citească sau chiar disprețuiește lectura. Rolul literaturii în societatea contemporană ar trebui să fie la fel de important ca și cel al științei. Literatura impulsionează sensibilitatea omului, educă prin puterea exemplului particular. Și atâta timp cât oamenii vor comunica prin vorbire va exista și literatura.

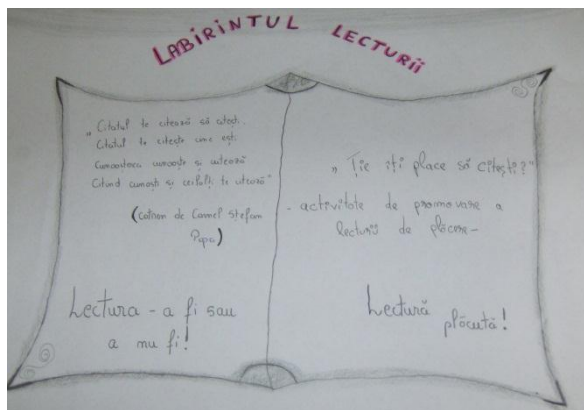

Am reținut dintr-un articol din revista *Dilema veche*, semnat de *Maria Iordănescu*, următorul pasaj: *Învață din povești să-i respecte pe cei mai în vârstă, precum o respectă Harap-Alb pe Sfânta Duminică? Se poate. Dar, și mai bine, și mai motivat, o va face dacă mă va vedea pe mine, părintele sau educatorul lui, oferindu-i exemple și atrăgându-i atenția asupra acestui aspect.* Tocmai acesta este rolul profesorului de română: plecând de la gestul personajului să construiască pentru elev o situație pe care acesta o întâlnește în realitatea din jurul său, iar prin analiza ei să-i ofere un sfat care să-l motiveze pe elev să acționeze ca atare. A oferi locul cuiva în călătoria școală – casă, într-un mijloc de transport, a purta politicos o conversație cu o persoană de orice vârstă într-un parc sau într-o sală de teatru. În carte se găsesc toate acestea dinainte.

Pe de altă parte în cărți *caut ca să dau de mine* (Simona Popescu). Îmi caut noi prieteni și vechii prieteni, părinții și frații, bucuriile și tristețile, aventurile din curtea blocului sau din camera mea, minutele petrecută în banca din sala de clasă sau pauzele din curtea școlii etc. Îmi caut sentimentele, stările sufletești, emoțiile... Mă autoeduc pentru a fi eu însămi/însumi. Ideea acestei cunoașteri de sine trebuie transmisă elevului. Acesta are nevoie de un îndrumător care să îi arate calea spre carte, care să-i deschidă prima ușă a *labirintului lecturii*, pentru ca pe restul să le deschidă singur. Acesta devine scopul întâlnirilor din cadrul cercurilor de lectura. Îndrumătorul nu trebuie să fie doar profesorul de română. Poate prelua acest rol un alt elev, un alt profesor, un invitat: scriitor, actor, fost elev etc.

Pătruns în acest *labirint*, elevul își va lăsa pașii conduși de cartea însăși, căci ea va deveni acel musafir poftit care se va așeza pe scaun și se va povesti: cu copilăria sa, cu familia sa, cu aventurile sale.

Lectura trebuie să devină o provocare.

Afiș realizat de Angela Pop și Romina Chirteș, X B

Carte propusă spre lectură în primul semestru:

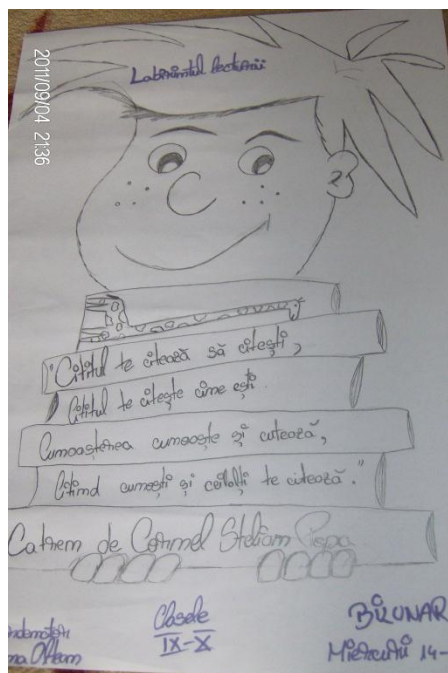

Cercul de lectură

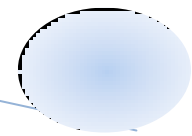
📖📖📖

Arta - adâncul cunoașterii prin tăcere
Eseu premiat la Concursul Brâncușiana
de la Grupul Școlar "Constantin
Brâncuși" (Premiul II)

Tăcerea nu este atât întrebare a ființei cât simțire și trăire a ei. De fapt ființa nu se întreabă și nu se discută, ci se afirmă și se trăiește. Drumul de la cuvânt la tăcere este mai lung decât de la tăcere la cuvânt, pentru că este mai greu drumul la înțelegere decât drumul la exprimare. Pomenita sentință "Tăcerea e de aur" are mai degrabă un conținut artistic decât filozofic, căci se promite o comoditate, evitarea unor primejdii, un ambient mai sigur și mai plăcut. Concluzia logică a tuturor marilor gânditori în general, se dovedește a fi cuvântul ca dezastru, ca decădere și degenerare. Fața de demnitate, conștiința și suveranitatea tăcerii ca ființă, cuvântul

Afiș pentru promovarea Cercului de lectură (realizat de elevii Denisa Mihăilă, Crina Crăciun și Ion Plămădială, X B)

apare ca prăbușire și corupere, chiar din paradis în infern. Cuvântul se dovedește neputincios nu numai artistic, ca insuficientă reprezentare a simțirii, ci chiar filosofic, ca insuficientă reprezentare a gândirii.

Cunoscând limitele, riscurile și deficiențele cuvântului și mai ales discuția și impropriitatea ce-l separa de gândire, omul se statornicește firesc în ideea avantajului tăcerii. După cum afirmă și Pitagora, exprimând o adevărată lege de aur a cugetării atunci când cere imperativ "Folosește-te mai puțin de buze și mai mult de urechi".

Tăcerea se dovedește mai proprie, mai avantajoasă și mai spornică pentru gândire. Tăcerea este atât nașterea înțelegerii, cât și concentrarea și densificarea, nu este numai o simțire artistică, ci e vorba de a înțelege condiția specială și superioară a tăcerii, care favorizează gândirea și înțelegerea exact invers proporțional decât cuvântul.

Tăcerea este înălțimea cunoașterii și adâncul adevărului. Sufletul simte ce tăcerea este adâncul spiritului, adică supremul cunoașterii și adevărului. Cuvântul uman nu poate avea de-a face cu supremul sau absolutul, de aceea, vârful cunoașterii trebuie să fie mai presus de el. Ori, mai presus de cuvânt - depășind limitatul și pretinzând nesfârșitul - e numai tăcerea.

Tăcerea ține mai mult de arta, iar arta este strâns legată de ființa umană. Artistul este cel care exprimă adevărul absolut în formă artistică. Deci, există un adevăr absolut, iar arta are capacitatea de a exprima, în formă sensibilă, absolutul. Ființa umană este limitată, deci cunoașterea umană este limitată. Astfel, ideea de absolut este relativizată și adusă pe pământ, ca idee a rațiunii umane. Artă este pârghia prin care se eliberează spiritual. La nivelul artei, ca mod de manifestare a spiritului, putem să descoperim o altă personalitate ca mod de devenire a spiritului în istorie.

Omul, în lumea naturii, este forma ce mai încărcată de semnificații, omul având natura divină și umană.

Un cunoscut artist român, care s-a daruit artei, fiind o figură remarcantă în mișcarea artistică modernă, este Constantin Brâncuși. Sculpturile sale prezintă eleganță a formei, sensibilitate în utilizarea materialelor, combinând simplitatea artei populare românești cu rafinamentul avangardei pariziene.

Verticalitatea, orizontalitatea, greutatea, densitatea cât și importanța acordată luminii și spațiului sunt trăsăturile caracteristice ale creației lui Brâncuși. Artă sa a influențat profund conceptual modern de formă în sculptură, pictură și desen.

De la interpretarea ansamblului ca un monument ridicat în cinstea eroilor căzuți în război, până la atribuirea unor semnificații care se leagă de simbolismul universal, de începuturile vieții umane și a legăturilor omului cu pământul, s-au emis diferite ipoteze.

Masa Tăcerii poate fi asociată cu o „invitație la un magic conciliu al umbrelor stămoșilor” sau „masa rotundă - primul stadiu al civilizației, stadiul primitiv”. O altă interpretare poate fi apropierea de strămoșii daci, de nașterea civilizației pe aceste locuri. Având în vedere că ansamblul se vrea un omagiu al eroilor căzuți în 14 octombrie 1916, în bătălia de la Târgu Jiu, se poate spune că Masa Tăcerii reprezintă și masa de „pomenire” a acestora. Pentru Petre Pandrea, "Masa Tăcerii este un imn al căsătoriei, al iubirii familiale și fertile, așa cum se practică pe plaiurile noastre din timpuri imemoriabile".

Poarta Sărutului reprezintă bucuria că iubirea e nemuritoare, iar după spusele autorului, „misterul fecundității și al morții este însuși misterul iubirii, care va supraviețui dincolo de mormânt”. Partea superioară a Porții, ar putea reprezenta hora țărănească, gorjeană. Petre Pandrea, prin ideea că Brâncuși a construit la Tg Jiu un monument închinat ostașului victorios, eroului întors acasă, a văzut în aceasta „o solemnitate a nunții în cinstea soldatului victorios, care intră în rânduiala rurală”. Să fie oare Poarta Sărutului un arc de triumf? Sau, doar un simplu portal așezat la intrarea în Grădina Publică?

Cu siguranță, Poarta Sărutului reprezintă mai mult decât oricare interpretare, ea reprezintă însăși cumulusul de idei exprimate de autor în întreaga sa operă.

Coloana Infinitului sau Coloana Recunoștinței fără Sfârșit, reprezintă un loc deosebit în viziunea exegeților și a lumii întregi. Există dovezi că proiectul este mult mai vechi. Încă din 1909 în atelierul lui Brâncuși ar fi existat "trunchiuri și bârne, coloane trunchiate de lemn", iar prima versiune expusă a unei coloane, intitulată "Proiect arhitectural", datează din 1918. Ulterior, în 1933, în expoziția sa personală de la New York, Brâncuși expune proiectul său sub numele devenit celebru, Coloană fără Sfârșit. Brâncuși însuși o denumea "un proiect de coloană care, mărită, ar putea sprijini bolta cerească". Doctorul Traian Stoicoiu spune că „Adevăratul nume al Coloanei Infinitului este de fapt "Coloana sacrificiului infinit" dat de eroii noștri pentru reîntregirea neamului. Numărul modulelor din care este alcătuită coloana reprezintă anul când România a intrat în Primul Război Mondial și se termină cu o jumătate de modul, reprezentând jumătatea anului respectiv".

Constantin Brâncuși a eliberat sculptura de preponderența imitației mecanice a naturii, a refuzat reprezentarea figurativă a realității și a preconizat exprimarea esenței lucrurilor, a dinamismului formei și a unității sensibilului cu spiritualul. Prin operele de artă moderne, el concentrează sensurile unei întregi ere a evoluției spiritului creator.

Arta este unul dintre acele concepte care a însoțit istoria omului de la începuturi și indiferent de ce instrumente au nevoie pentru a se perpetua, aceasta va supraviețui, tot în preajma omului. Arta nu poate fi separată de o dezvoltare culturală a omului, pentru care este definitivă. Acest caracter permanent legat de istoria dezvoltării culturale, indică faptul că arta este nemuritoare, aceasta evoluează și trece de la un studio la altul.

Spiritual este prezentat în orice operă de artă. Însuflețită de automișcarea spiritului, arta intră în vârtejul devenirii acestuia. Mișcarea se reflectă în devenirea formelor necesare ale artei și a artelor individuale, astfel că exteriorizarea spiritului în sensibil ia forma unei istorii a artei.

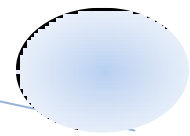
Hegel, a văzut în artă "un mod de a înfățișa înaintea conștiinței și de a exprima divinul, de a exprima cele mai profunde interese ale omului, cele mai cuprinzătoare adevăruri ale spiritului". Sarcina atribuită artei este una purificatoare: ea trebuie să scoată esența din mediul temporal, finit și neliber, să reducă existența exterioară la spiritual, prin suprimarea accidentalului, astfel încât exteriorul să devină reducere a adevărului interior, dar, în mod paradoxal, arta trebuie totodată să-i confere acestuia apariție sensibilă.

Arta este o formă de expresie a spiritului absolut, prima figură, sensibilă, a autocunoașterii, adică "adevărul înrudit și prietenos cu sensibilul". Hegel, bazându-se pe ideea că arta este o formă a cunoașterii înrudită cu rațiunea, a formulat opoziția dintre artă și știință. Paralela dintre artă și rațiune, și opoziția lor comună față de cunoașterea intelectuală, se referă la faptul că arta are capacitatea de a se ridica la adevărul absolut.

În urma înfundării treptate în sfera finitului și a renunțării la vechile valori, marea artă a intrat în disoluție: Banalul a înlocuit sublimul, iar accidentalul a înlocuit poeticul ca esență a artei. După cum spiritul își reproduce lumea în reprezentări și idei, tot astfel acum lucrul principal devine crearea din nou, subiectivă, a celor exterioare în elementul sensibil al culorii și al luminii.

Dacă artistul modern păstrează cu totul puterea, conținutul cât și forma de prezentare, arta

devine “un instrument liber, adică nu-și mai are principiul în sine, ci în exterior, în pură subiectivitate a artistului. Odată cu disoluția conținutului, artistul a fost “eliberat” de limitarea anterioară la o formă determinată de artă, în prezent stându-i la dispoziție orice formă, precum și orice subiect ca material.

În concluzie, putem spune că deosebirea dintre “marea artă” și “arta prezentului” poate fi marcată printr-o serie de opoziții privitoare la natura lor, la conținutul lor și la principiul lor productiv.

Sfârșitul artei înseamnă încheierea destinului a acelei mari arte care și-a împlinit esența în istorie: arta ca expresie a spiritului absolut. Dar încheierea aceluiași ciclu destinal este, totodată, un început al istoriei artei eliberată de orice necesitate: arta ca liber joc al subiectivității. În ipoteza sa fericită, o artă a actualității prezentului, dar și a amestecului nepieritor.

Bibliografie:

“Moartea artei ?”...Dan-Eugen Rațiu. Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință, 2000

“Cunoașterea prin tăcere”...George Remete. Editura Poideia, București, 2007

“Lumea ca voință și reprezentare”...Artur Schopenhauer, Editura Grinta, Cluj-Napoca, 2008

“Eros & Civilizație”...Herbert Marcuse, Editura TREI pentru versiunea românească, 1996.

Diana Răuță, XII C

DOR

Pentru prima dată-n viață
Simt cum se scurge-un vis.
Mă țin strâns legat de viață,
Ca să nu cad într-un abis.

Lumină pot privi din nou,
Simt cum mă sufoc ușor,
Inima îmi bate rău,
Aș putea muri de dor.

SENTIMENTE

Afară plouă ...
Auzi și sursurul apei picurând.
Trist ești tu în casă ,

Dar deja te vezi plecând.

În liniște stai
Și privești spre cer ,
În umbra gândirii
E un suflet de fier .

Lacrimi curg
Pe obrazul lui,
Dorul prea lung
Pătrunde în adâncul sufletului .

Andreea Bloj, XI B

Ne dati ori nu ne dati?

Halloween este o sărbătoare de origine celtică, preluată astăzi de multe popoare din lumea occidentală, ea răspândindu-se în secolul al XIX-lea prin intermediul imigranților irlandezi din Statele Unite ale Americii. Istoricul Nicholas Rogers, care a explorat originile Halloweenului, observă că în timp ce „unii folcloriști i-au detectat originile în sărbătoarea romană a Pomonei, zeița fructelor și semințelor, sau în festivalul morților denumit Parentalia, sărbătoarea este cel mai frecvent legată de festivalul celtic Samhain, scris inițial Samuin. Numele provine din irlandeza veche și înseamnă „sfârșitul verii”. Festivalul Samhain sărbătorește sfârșitul „jumătății luminoase” a anului și începutul „jumătății întunecate”, și este uneori considerat a fi „Anul Nou Celtic”.

Ea este sărbătorită în noaptea de 31 octombrie. Numele provine din limba engleză, de la expresia All Hallows' Even, numele sărbătorii creștine a tuturor sfinților. Specific pentru Halloween este dovleacul sculptat, care reprezintă Lanterna lui Jack. Cu ocazia acestei sărbători, copiii se maschează în vrăjitori, mumii sau alte personaje și colindă pe la case întrebând „Trick or Treat?” (Păcăleală sau dulciuri?). În alte țări, Halloween este serbat prin parade și carnavaluri.

Poate nu știți despre Halloween că :

- Halloween-ul este în culorile portocaliu și negru, deoarece portocaliul este asociat cu

recoltele (Halloween-ul marchează sfârșitul recoltei) și negru este culoarea asociată cu moartea;

- Cel mai mare dovleac din lume a înclinat balanța până la 700 de kg. Thad Starr este americanul originar din Oregon care a câștigat în 2007 Campionatul Mondial de Dovleci cu un asemenea "exemplar".
- Halloween-ul este cea de-a doua sărbătoare cu succes comercial. Crăciunul este pe primul loc.
- De Halloween, în Statele Unite, se vând anual bomboane, costume și alte produse tematice în valoare de aproximativ 7 miliarde de dolari. Un studiu din 2008, făcut de către Federația Națională din S.U.A., a dezvăluit că o persoană cheltuie în medie, în fiecare an, 66.54 dolari.
- Dintre toate fructele și legumele, dovleacul este cea mai bună sursă de vitamina A. Doar o jumătate de ceașcă de suc portocaliu de dovleac are de 3 ori mai multă vitamina A decât necesarul zilnic recomandat.
- Ca și superstiție, se spune că, dacă vezi un păianjen de Halloween, acesta poate fi spiritul unui iubit care este cu ochii pe tine.

Andreea Bloj, XI B

Halloween la "Gh. Marinescu"

Tradiția spune că de Halloween, în noaptea tuturor spiritelor, oamenii se deghizează pentru a alunga și a ține departe de ei spiritele malefice. Elevii de la Grupul Școlar „Gh. Marinescu” au urmat acest vechi obicei celtic și, în data de 31 octombrie, au venit costumați la petrecerea de Halloween, dornici de distracție. Evenimentul a început cu prezentarea unui slideshow despre semnificația vechii sărbători și despre cum s-a păstrat ea până azi. Au urmat parada costumelor, concursul de planșe cu tematică specifică de Halloween, concursul de bostani sculpați și o serie de probe surpriză, foarte amuzante și gustate de elevi: proba de pansat, în care elevii a trebuit să se înfășoare unii

pe alții în hartie pentru a se transforma în mumii, proba scaunelor muzicale și slalomul printre scaune, unde elevii au avut de transportat un ou într-o lingură, contra cronometru. Cei mai rapizi sau mai talentați au primit diplome și premii potrivite cu sezonul: nuci, alune, usturoi, ardei dar și bomboane. Participanții au primit probele de concurs cu entuziasm și bucurie, au aplaudat mult și s-au distrat pe cinste. Planșele cele mai reușite au fost expuse pe un panou special amenajat pe scara principală a liceului. Tot acolo se află și cei mai frumoși bostani, într-un decor de frunze arămii.

Vechii celți sărbătoreau Halloween-ul pentru a marca trecerea în anotimpul întinericului și morții, dar la „Gh. Marinescu” distracția a fost de bun augur: noi așteptăm iarna cu zâmbetul pe buze și pregătiți pentru alte concursuri și momente distractive.

Ciclism

Sportul, indiferent de forma în care este practicat, conduce la dezvoltarea unui stil de viață sănătos și

echilibrat.

Pasiunea mea pentru sport a început încă din copilărie. La început s-a manifestat ca o simplă joacă. Spre deosebire de alți prieteni care practicau fotbalul, eu am fost mai atras de mersul pe bicicletă!

Prin intermediul unui bun prieten și totodată un mare campion național, pe nume Lucian Logigan, din Târgu-Mureș, am fost introdus în Echipa de Cicliști C.S. Mureșul. Pentru a face parte din aceasta echipă, a fost nevoie de antrenamente intense și seriozitate maximă.

Am început acum șapte luni pregătirea pentru concursurile la care urma să particip. Primul concurs

la care am participat a avut loc în Târgu-Mureș, la categoria juniori, traseul fiind de 30 km, și s-a desfășurat la Platoul Cornești. În urma acestui concurs, am fost clasat pe locul III, obținând medalia de bronz. Văzându-mi performanța obținută la acest concurs, antrenorul a fost mulțumit și m-a încurajat să particip la următoarele competiții. Au urmat antrenamente intense pentru participarea la Campionatele Naționale, care s-au desfășurat la Câmpul Cetații. Pentru mine acest concurs a fost o experiență inedită, fiind un traseu plin de obstacole care s-a desfășurat pe o distanță de 40 km, ajungând la o altitudine de 1 500 m. Deși condițiile meteorologice nu au fost tocmai prielnice, am reușit să finalizez cursa, la categoria cadeți, clasându-mă pe locul I pe județ și locul VI pe țară. Următoarele competiții la care am participat mi-au adus, de asemenea, rezultate frumoase, printre care, locul II la Concursul Maraton Târgu-Mureș, locul III la MarosBike și locul II la Neuzer Bike Party 8th Edition.

Aceste rezultate obținute mi-au întărit convingerea că acest sport a devenit o reală pasiune pentru mine!

Pintea Ovidiu, X B

LITERARY CREATIONS

My friends

I have a friend whose name is Vili
Who we all think is really silly.
He doesn't work and acts the fool
And really wastes his time at school.

Another friend, whose name is Mimi
Is very small and really skinny.
She wears blue jeans and pink tee-shirts,
I've never seen her wearing skirts.

I love to see my friends each day
And always after school we play.
Our birthday parties are such fun
But we're quite tired when the day is done.

Larisa Berția, XII B

JOKES

Bulă at the exam:

Teacher: - Bula, I hope that this time I won't catch you cheating again!

Bula: - I hope so too.

At the Telephone:

A teenage girl had been talking on the phone for about half an hour, and then she hung up.
"Wow!", said her father, "That was short. You usually talk for two hours. What happened?"
"Wrong number", replied the girl.

Request

Man: God?

God: Yes!?

Man: Can I ask you something?

God: Yes.

Man: What is a million of years to you?

God: A second.

Man: And a million of dollars?

God: A penny.

Man: God, Can you give me a penny?

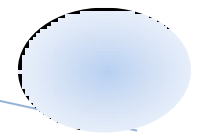
God: Wait a second!

Collected by Berția Larisa, XII B

LIFESTYLE

Fashion

The way we look is very important because in some circumstances it makes the people around appreciate us or not. That is why fashion has been in the center of our life from the beginning of mankind. Fashion designers have always strived to impress us and to create original clothes. Let us see what they have prepared for the new season!

The vintage style and the dots are in vogue in the autumn and winter of 2011-2012. The little dots of the vintage style are in trend and the textures and the materials with dots give a sensitive and classic look to every woman.

Different styles are trendy at present: the outré style, the mannish style, strong and electric colours like cobalt blue, and at the same time the classical white and black.

The outré style brings into the forefront the striking cobalt blue, a strong and beautiful color, a must-have for this season. It is present in many clothes, from skirts to tops or dresses.

Black and white are always a good choice, being suitable in any context, for formal or casual outfits.

The mannish style is inspired from the 80's and reminds us of the men's wear. The outfits of masculine inspiration are very popular on the catwalk.

Make-up

The make-up for this season is a nude one, being composed of beige, brown, pink or black.

The make-up for brown eyes:

Choose brown, beige or pink tones. If you choose brown tones, cover the whole eyelid with a beige eye shadow and finish the make-up with a black mascara. In case you decide for a nude tone, apply a black eye-liner on the base of your eyelashes.

The make-up for blue eyes:

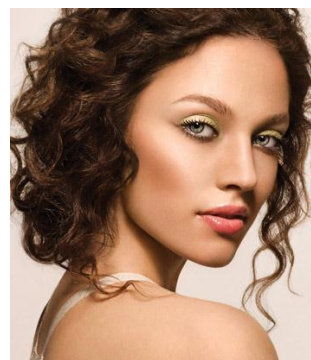

For blue eyes, I recommend you nude tones, or beige. Apply a peach pink hue on the eyelid or beige with pink hues and contour your eyes using only mascara. In the autumn and winter season, try to focus on your eyebrows. They highlight your features in a discreet and

decent way.

The make-up for green eyes:

For the green eyes we have to mix the techniques that we applied for blue and brown eyes. You can

choose a beige tone, or a very warm hue of brown which you can put on your eyelids. The mascara must be brown or black, to look natural. You can also choose to put a brown eye-liner or a plum purple at the base of

your eyelashes. It can vary according to your temper and to how much time you have at your disposal.

Alexandra Negrea, X B

The Perfume of the Future

Beauty industry has reached a new level, undoubtedly a level which we haven't expected. "Beauty comes from within", says an old proverb, and scientists have reached the same conclusion. A swallowable perfume has been invented by a group of researchers from the Netherlands. The fragrance is meant to be swallowed, not sprayed on the skin. The perfume will be found under the form of a pill that, once in the stomach and subject to metabolic processes, will begin to release perfume molecules through the pores, through perspiration. In short, the new fragrance concept promises to turn sweat into a pleasant fragrance. And because we are all genetically unique, perfume notes will be different, characteristic to each carrier. "The perfume is a digestible and aromatic capsule, which emits a unique smell," says the inventor of the perfume, Lucy McCrae. Hopefully, in this way, those people who have problems with their sweat will finally find a solution to their bad smell. The swallowable Perfume is the third in the top of unusual pills that will help us to be more beautiful in the future. On the first position and close to being launched on the market is the SPF pill that will protect us from the ultraviolet radiation from the inside. The second is the pill that will help us get rid of white hair. This product is scheduled for release in 2015.

Vegetarianism: a Matter of Choice

From Pythagoras to our days, the term „vegetarian” suffered alterations and divisions that brought about controversies. It is mentioned for the first time by the Greek philosopher, Pythagoras, who believed that being a vegetarian is the essential condition for a harmonious cohabitation, by abstaining from any kind of meat. The term originates from the Latin word „vegetus” which means „fresh, healthy, and active”.

A vegetarian's diet consists of cereals, vegetables, nuts, seeds, fruits, with or without dairy products. A vegetarian does not eat any type of meat, be it fish, poultry, beef or pork. So, the concept of vegetarianism subscribes to a diet consisting of foods based on plants, supplemented by some with eggs or/and dairy products. In 1847, the participants at the first meeting of the Vegetarian Society in England concluded that a vegetarian is a person who refuses to eat any kind of meat.

Why do people become vegetarians?

One of the reasons is that they think that it is inhuman to kill animals in order to provide food. Some invoke the connection between meat production and the poverty and hunger in the third world countries. Others become vegetarians due to religious reasons or because they dislike the taste of

meat. Some are simply aware of the benefits of a healthy diet.

Did you know that?

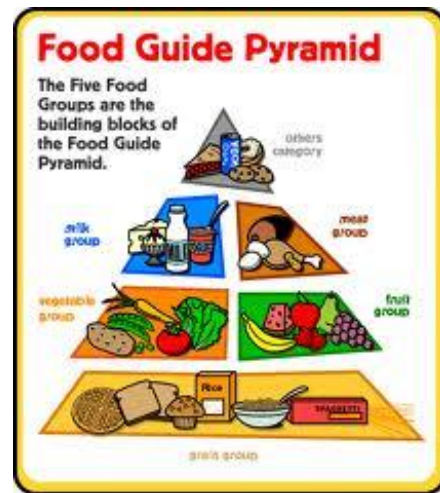
Vegetarianism was very appreciated by ancient Greek philosophers, including Platon;

Vegetarianism was primordial in the life of Mahatma Gandhi, who wrote many texts on the subject;

The list of famous vegetarians includes: Leonardo da Vinci, Charles Darwin, Socrate, Platon, Shakespeare, J.J. Rousseau, Thomas Edison, David Duchovny, Moby, Brad Pitt, Drew Barrymore, Kim Basinger, Alicia Silverstone, Alec Baldwin, Liv Tyler, Mark Twain, Jerry Seinfeld etc.

Healthy Eating

Human beings require food to grow, reproduce, and maintain good health. Without food, our bodies can not stay warm, build or repair tissue, or maintain a regular heartbeat. Eating the right foods can help us avoid certain diseases or recover faster when illness occurs. These and other important functions are fueled by chemical substances in our food called nutrients. Nutrients are classified as carbohydrates, proteins, fats, vitamins, minerals, and water. The healthiest foods are vegetables and fruits.

Apples, oranges, lemons and bananas for example have very many vitamins. People should eat healthy food for strong bones and healthy teeth.

Nutrients are classified as essential or nonessential. Nonessential nutrients are manufactured in the body and do not need to be obtained from food. They include cholesterol, a fat which is present in all animal cells. Essential nutrients must be obtained from food sources, because the body either does not produce them or produces them in amounts that are too small to maintain growth and health. People don't eat enough healthy food and this is usually the reason for many illnesses. For the people the most dangerous thing is fast-food which leads to obesity very quickly. Fast-food doesn't have vitamins.

The disadvantages of vegetarianism

Meat contains benefic proteins and enzymes that help in the growth of our muscles. Vegetables and fruits do not have these substances, therefore, a vegetarian diet can affect the human organism not only positively, but also negatively.

Bianca Someșan, X C

Sweets are also dangerous for our teeth and for our weight. They give much energy, but contain too much sugar.

Adriana Frandeu, X C

NO

YES

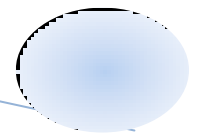
Families

In older times families were very big. They usually had between 7 and 12 children. They lived in harmony. Now families are smaller. They have 1 or 2 children, sometimes three or rarely more. Parents do not have so much time for them. They work very hard and a lot. In the past it wasn't so. Children used to help their parents with the housework. When they had breakfast, lunch and dinner, they always ate together and they talked about their problems. Parents helped their children with their problems and homework. In our days parents and children sometimes eat together but they don't communicate very much. That's a bad thing. And there is another problem. Today's parents are sometimes very angry on each other, because they work a lot and they are very tired. Every family has sometimes-good days and bad days but the time spent together is extremely important for the health and happiness of its members.

Alexandra Bota, X B

Cărțile au suflet

Răsfoiesc o carte veche; parfumul ei cu iz galben-prăfuit mă îndeamnă la visare. Simt parcă freamătul vieților cuprinse între paginile vechi, vieți trăite cândva, în timpuri pierdute. Iubiri și sentimente aprinse ies din această carte, tristeți și supărări povestite cu atâta drag și însuflețire încât timpul parcă se zgârcește a te lăsa să citești atunci când dorești.

O bibliotecă nu e pur și simplu un depozit a câtorva mii de volume, ci și un lucru cald și familiar. Cărțile ne încălzesc sufletul. Nu există tovărășie mai bună decât cea a unei cărți. Nu ne pretind în schimb decât să ne facem timp, la rândul nostru, timp pentru ele. Fiecare volum pare treaz, în așteptare. Desigur, fiecare dintre noi are un gust anume legat de cărți, nu există gusturi proaste, doar diferite! Cărțile care ne vorbesc nouă, care ne aduc mai aproape de autor și ne fac să nu le mai putem lăsa din mână, eu vi le recomand cu caldură:

Mihail Drumeș: "Invitație la vals"

Mihail Drumeș: "Scrisoare de dragoste"

Mihail Drumeș: "Elevul Dima dintr-a VII-a"

Paulo Coelho: "La râul Piedra am șezut și-am plans"

Ionel Teodoreanu: „Lorelei"

Stephen King - "La miezul nopții 1. Langolierii.

Fereastra secretă"

Ionel Teodoreanu – "La Medeleni"

John Steinbeck – "La răsărit de Eden"

Paulo Coelho – "Al cincilea munte"

Jane Austen – „Mândrie și prejudecată"

Emily Bronte – "La răscruce de vânturi"

Ioana Pârvulescu – "În intimitatea secolului 19"

George Călinescu – „Enigma Otiliei".

Amalia Dumitrache, X C

Scrisoare de adio

Departa merg iarăși singur,
Și cu inima foarte grea mă despart de tine.
De tine parte n-oi mai avea!
Tu ești iubirea mea, iubirea vieții mele, și
despărțirea de tine îmi chinuie inima cumplit.
Adio, îngerul meu, valsul inimii mele, îmi invidiez
florile care te vor însoți.
Dumnezeu să te ferească de tot ce-l rău pe lume și
să te îndrume în siguranță peste tot.
În această dimineață am încercat să-mi adun curajul
și puterea pentru despărțirea ce va urma!
Adio, scumpul meu, iubirea pentru tine va fi eternă!

Luana Roxana Lițu, X C

Început de toamnă...

O frunză bătrână îngălbenită devreme,
Plutind pe aerul rece, se aude cum geme.
Totul e plin de mister și culoare
Lumea întregă e visătoare,
Dar încetul cu-ncetul natura va fi
Un tablou pustiu în care vei păși.

Paula Rotar, X C

Toamna

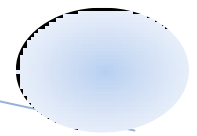
Toamna vine și ne lasă
Fruce moi și arome
Și priveliști fermecate.
Cu penelul ei vrăjit
În culori împodobit.

Printr-o vrajă minunată,
Ea transformă lumea toată.
Frunze moarte ruginii,
Care cad printre câmpii.

Paula Rotar, X C

L'influence de nouveaux moyens de communication

La radio, la télévision, le téléphone portable, le courrier électronique et l'Internet sont les nouveaux moyens de communication.

Les moyens de communication offrent beaucoup d'avantages mais aussi des désavantages.

La radio véhicule soudain pour chaque logis des mots et des chansons des autres pays. Elle est le phénomène d'unification de la planète.

Les actualités, la télévision font apparaître ou raisonner : dans les plus lointains villages, le visage, les gestes, la voix des vedettes de la politique aussi bien que des stars de l'écran.

Le spectateur, l'auditeur, ont l'impression de prendre contact avec ces personnages, de vivre avec eux.

Nous voyons aussi à la télé beaucoup de crimes, de meurtres et d'agressions. Nos parents ont l'impression que les medias n'y sont pas étrangers et ils ne connaissent que la violence de la télé. Le téléspectateur oublie aussi que l'écran crée un phénomène de focalisation, nourrit sa crainte d'images lointaines, plus que de la réalité quotidienne.

Les jeunes utilisent l'Internet comme moyen de communication ou de s'informer. Ils ne sont pas conscients des effets négatifs de l'Internet. Attention... il peut créer dépendance !!!

Domniț Nicoleta – Adina, clasa a XI-a C

Le calendrier scolaire

L'année scolaire de tous les élèves du monde est entrecoupée de vacances. On distingue deux types de vacances : les grandes vacances, vacances d'été dont la durée est de deux mois en France et plus dans certains autres pays et les vacances scolaires, celles donc qui nous intéressent, qui sont intercalées pendant l'année.

Les vacances scolaires sont beaucoup plus courtes que les grandes vacances. Leur durée va d'une semaine à deux ou trois semaines selon les pays. Elles marquent des pauses pendant l'année, à la Toussaint, à Noël et au mois de février-mars. Dans la plupart des pays, il y a également des vacances pendant la période de Pâques. Les vacances scolaires commencent généralement le vendredi soir ou le samedi matin après les cours et se terminent deux semaines plus tard (une semaine et demi pour les vacances de la Toussaint) le lundi matin à la reprise des cours. Les vacances scolaires comportent en France : les vacances de la Toussaint : elles s'étalent sur une semaine et demi et ne sont pas sujettes à la séparation par zones, elles sont généralement situées à la fin du mois d'octobre (4 ou 5 jours) et au début du mois de novembre (une petite semaine). Cependant entre 1997 et 1999, elles s'étalent sur deux semaines au lieu des 10 jours habituels. Mais cette solution fut vite abandonnée pour améliorer la qualité des cours. A l'inverse, jusqu'en 2002 elles ne durent qu'une semaine. Les vacances de Noël : longues de deux semaines et également communes à toutes les zones. Elles englobent les fêtes de Noël et du jour de l'an et laissent quelques jours de récupération au début du mois de janvier. Les vacances d'hiver : situées au mois de février jusqu'à mars. Elles sont divisées en zones et durent deux semaines. Les vacances de printemps : dernières vacances de l'année scolaire, elles sont également divisées en zones et durent deux semaines.

Bucur Bianca, clasa a XI-a C

Traseul cunoașterii și al distracției

Totul a început vineri dimineața, 28 noiembrie 2011, la ora 8, când ne-am adunat toți cei 42 de elevi dornici de aventură și distracție în fața Casei de Cultură a Studenților. Ne-am urcat în autocar, așteptând să înceapă călătoria.

Ne-am găsit fiecare câte un loc, fie lângă colegii de clasă, fie lângă prietenii din clasele mai mari. Domnul profesor de geografie ne-a prezentat traseul, apoi am ascultat muzică până la prima oprire, la Sighișoara. Ne-am plimbat prin Cetate, apoi am băut un cappuccino într-o cafenea specifică acestui oraș al Festivalului de Artă Medievală. Am văzut figurinele din Turnul cu ceas bătănd ora 12, apoi ne-am reluat călătoria cu autocarul. La Brașov am servit prâzul, apoi am respirat aerul proaspăt al orașului de la poale de munte. Distracți și neatenți, ne-am confruntat și cu mici probleme: o colegă a călcat strâmb pe o bordură și a căzut, a durut-o puțin, dar și-a revenit. Mai aveam înaintea încă două zile și jumătate.

La Cetatea Prejmer am vizitat vechea biserică, am traversat încăperile și am aflat că a fost o cetate țărănească de apărare. Biserica este în stil gotic. Este cea mai bine păstrată și mai puternică biserică-cetate medievală din Estul Europei.

Am fost cazați într-o pensiune frumoasă din Casoca, 14 Scaune, situată în apropiere de lacul Siriu... Și a început distracția. Fiecare s-a distrat în felul lui, dar ne-am înțeles de minune. Am adormit târziu în noapte, când a venit doamna profesoară și ne-a zis că nu mai e mult până la ora trezirii și că în autocar nu doarme nimeni. Am ascultat-o, iar a doua zi, ne-am trezit fără probleme, încântați că mai avem încă două zile. Încă nu începuse număratoarea inversă.

Am pornit din nou la drum. Ne-am oprit la barajul și lacul Siriu. Lacul Siriu cu barajul hidrocentralei Siriu este situat la 12 km de orașul Nehoiu.

Însă cel mai impresionant moment a fost cel în care am ajuns la Vulcanii noroioși.

Rezervație naturală de tip geologic pe cca. 30 ha., Vulcanii noroioși sunt localizați în Subcarpații de

Curbură, în localitatea Berca, jud. Buzău, fiind formați datorită erupțiilor de gaze din pământ, care antrenează spre suprafață nămol și apă. Cunoscuți în zonă sub denumirea de pâcle, Vulcanii noroioși au structura vulcanilor adevărați, în interiorul lor producându-se procese similare. Altfel spus, am aflat că avem de-a face cu niște vulcani în miniatură ale căror conuri nu depășesc 5- 6 m înălțime, iar adâncimea de la care este aruncată spre suprafață "lava" este mult mai mică. În final același rezultat, adică o suprafață în mare parte aridă, dar în același timp spectaculoasă.

După ce am văzut zimbrii dintr-o frumoasă rezervație naturală și ne-am oprit la Pietroasele (unde se face un vin foarte bun), ne-am îndreptat înspre a doua cazare, la Vălenii de Munte. Aici a fost mai interesant decât în prima seară, datorită unui

foc de tabără în jurul căruia ne-am încălzit aproximativ o jumătate de oră. Distracția a durat și aici până spre dimineață.

Ne-am trezit mai triști, pentru că știam că e ultima zi. Eram obosiți, dar ne-au încântat imaginile din Paraclisul Maicii Domnului din fața pensiunii unde am dormit. Am aflat că acesta a fost orașelul în care cel mai mare poligraf roman, Nicole Iorga, a înființat o tipografie, de aceea se află aici și o casă memorială. Fiind și un festival în oraș, am descoperit pe afișe Concursul de interpretare *Irina Loghin*, aceasta fiind localitatea natală a solistei de muzică populară. La Ploiești am vizitat Muzeul Ceasului și Muzeul I.L.Caragiale. La Sinaia băieții au jucat fotbal, fetele s-au plimbat prin parcul central.

În autocar, am profitat din plin de ultimele momente ale excursiei. Nici măcar nu așteptam, de teamă să nu fim pictați cu pastă de dinți.

Seara, la ora 21, am ajuns exact de unde am plecat, cu două zile în urmă și unde ne-au așteptat nerăbdători părinții.

A fost cea mai TARE excursie. Trebuia să veniți și voi!

Loredana Gabor, IX B

BOBOC

MISS BOBOC 2011

Roberta: Știu că ai participat la balul de poveste al Grupului Școlar "Gh. Marinescu" și că faci parte din regatul IXC. Spune-mi cum au decurs lucrurile?

Bianca: Ca oricare dintre participanți, m-am lăsat copleșită de emoții, însă am încercat să dau ce am avut mai bun în mine și se pare că am reușit.

Roberta: Știu că ai dus o luptă grea cu "zmeul varicelă" și că te-ai retras pentru un timp din basmul nostru. Cum te-ai simțit în acel moment?

Bianca: Când am aflat că visul meu de a participa la bal a fost spulberat, am fost foarte dezamăgită și nu credeam că o să mai am vreo șansa să urc pe scenă.

Roberta: Cu toate acestea ți-ai anunțat prezența înainte cu două zile de bal. Nu ai avut emoții pe scenă?

Biana: Așa cum am mai spus, poate mi-a fost puțin frică la început, dar avându-l ca partener pe Oliviu, misterul anului 2009, mi-am recăpătat din nou încrederea.

Roberta: Cum te-ai descurcat la prima proba și anume proba de dans Menuet? Ai prins greu mișcărilor?

Biana: Eu cred că m-am descurcat destul de bine, deoarece îmi place dansul și am prins repede mișcărilor.

Roberta: Îmi poți spune ceva despre costumul popular pe care l-ai purtat la bal?

Biana: Costumul popular pe care l-am purtat e moștenit de la bunica mea și este din zona Gurghiului. Descrierea pe care am făcut-o costumului este propria mea creație și sună cam așa: "Sunt Bianca și am năframă,/Nu mă dau de bună samă./Și catrința mi-e brodată, /Ca feciorii să mă placă./La poale am șipcă albă,/La feciori să le fiu dragă./Cămașa mi-i cu cheiță,/Peste ea am și bundiță./Îi neagră și îi brodată,/Să placă la lumea toată./În picioare am opincuță,/Ca să fiu cea mai drăguță./La brâu am tricolor,/Ce poartă al nost popor./Ăsta-i portul românesc,/Cu el tare mă mândresc."

Roberta: Clovnii v-au supus la niște probe surpriză. Cum ți s-au părut?

Biana: Mi s-a părut originală și amuzantă proba surpriză, având în vedere că a trebuit să facem, într-un interval scurt de timp, cele mai multe și mai frumoase sarmale.

Roberta: Ai avut emoții la proba de cultură generală? Știai întrebările?

Biana: Emoții au fost cu carul, de altfel ca la orice probă pe care am avut-o. Nu știam întrebările, de aceea presupun că am avut mai multe emoții: să nu cumva să greșesc.

Roberta: Ai avut șansa, la fel ca și ceilalți participanți, să impresionezi juriul cu o probă individuală. Ce ți-ai ales și de ce?

Biana: Mi-am ales să recit o poezie scrisă de George Coșbuc, deoarece poezia mă relaxează și mă așteptam să impresionez publicul cu ea.

Roberta: Cu ce crezi că ai impresionat juriul cel mai tare?

Biana: Sincer, toți concurenții au dat tot ce au avut mai bun în ei, însă cred că am fost avantajată de felul în care mi-am descris costumul popular.

Roberta: Cum te-ai simțit în momentul în care ai fost desemnată Miss Boboc 2011?

Biana: Când domnul director m-a desemnat Miss Boboc 2011, am simțit că mi se înmoaie genunchii, eram foarte bucuroasă, nu mai știam cum să reacționez.

Roberta: Dacă ar fi să schimbi ceva la bal, care ar fi acel lucru?

Biana: Nu aș schimba nimic, deoarece totul a fost perfect.

Roberta: Dacă ar fi să mai repeți această experiență, ai accepta?

Biana: Aș accepta-o cu mare drag, pentru că este o experiență de neuitat de care îmi voi aminti cu

plăcere întotdeauna.

Roberta: În palatul cu povești "Gr. Șc. Gh. Marinescu" tradiția spune că împărăteasă balului trebuie să dea dovadă de înțelepciune și după bal ea trebuie să fie printre cele mai silitoare eleve din clasă. Știai de aceasta tradiție? Ce părere ai? Ne poți promite ceva?

Biana: Nu știam de aceasta tradiție, însă, indiferent de ea, eu mă voi menține pe primele locuri în clasă, cu speranța că voi ajunge una dintre mândriile acestei școli.

Interviu realizat de Ștefan Roberta, XI B

Ce înseamnă a fi bun?

- 1) A fi bun înseamnă a uita de tine însuși pentru a te gândi la alții ;
- 2) A fi bun înseamnă a ierta întotdeauna, gândindu-te că slăbiciunea omenească e mai mare decât răutatea ;
- 3) A fi bun înseamnă a simți mila pentru slăbiciunea altuia, gândindu-ne că noi nu suntem diferiți de alții și că, în condițiile lor, poate am fi fost mai rău decât ei ;
- 4) A fi bun înseamnă a închide ochii în fața nerecunoștinței ;
- 5) A fi bun înseamnă a da chiar când nu primești, a zâmbi celui care nu te înțelege sau nu îți prețuiește generozitatea ;

- 6) A fi bun înseamnă a te sacrifica, adăugând la povara suferințelor tale de zi cu zi povara suferințelor altuia;
- 7) A fi bun înseamnă a-ți ține bine în frâu propria-ți inimă pentru a reuși să-ți înăbuși durerile și să zâmbești mereu ;
- 8) A fi bun înseamnă a accepta faptul puțin plăcut că cu cât vei da mai mult , cu atât ți se va cere mai mult ;
- 9) A fi bun înseamnă a consimți să nu-ți rezervi nimic, în afară de bucuria unei conștiințe curate ;
- 10) A fi bun înseamnă a recunoaște cu sinceritate că bun cu adevărat e numai Dumnezeu.

☺☺☺

Ce-i viața ?

Ce-i viața oare, un mister ?
E cânt, e soare, e iubire ?
E tot ce ne-nconjoara, sper
E multă fericire.

Tu blând primește-o-n casa ta
Și dăruiește-i inima
Și lasă-ți sufletul duios
Ca să-l învâluie frumos.

Când Dumnezeu la el te cheamă,
Să nu îți pară rău,
Dacă ai avut iubire'n suflet,
Vei dăinui mereu.

Adina Domniț, XI C

Lumea noastră

